

وقتی بوق آل سعود با هدایای آمریکا بُز می دهد

در حالی که یک هفته از تشدید تنش عربستان با ایران می‌گذرد، بسیاری از کارشناسان بر این باورند که اقدام‌های آل سعود در یک سال گذشته و بویژه در طول هفته گذشته به دور از عقلانیت سیاسی و تنها براساس مؤلفه جاهلیت و حماقت قابل تحلیل است.

به گزارش آران نیوز: تحلیلگران می‌گویند، عربستان دیوانه وار به سیم آخر زده و منافع خود را در شعله ور تر کردن هرچه بیشتر منطقه می‌داند، زیرا براساس تحلیل حکام آل سعود، همه تحولات منطقه در بستر طبیعی به ضرر منافع آن‌ها پیش می‌رود و سعودی‌ها امیدوارند با برهم زدن بیش از پیش آرامش منطقه و تغییر صحنه بازی، از رشد روزافزون نقش و جایگاه ایران کاسته و اوضاع را بر وفق مراد خود کنند. برای همین است که در این مدت و در مقابل ادبیات نرم و آرامش طلبانه دستگاه دیپلماسی ایران، که دست بر قضا مورد انتقاد برخی کارشناسان داخلی نیز واقع شده، سعودی‌ها پیوسته بر آتش می‌دمند، بنابراین در این چارچوب دور از ذهن نیست بوق تبلیغاتی‌شان در گزارشی بلند بالا به ایران چنگ و دندان نشان دهد و به زعم خود از « اسلحه مرگبار سعودی که ایران باید از آن بترسد» خبر دهد.

گر چه العربیه در گزارشی از قول وزیر دفاع جوان و خام عربستان درباره درگرفتن جنگی مستقیم میان ایران و سعودی، می‌نویسد: «به هیچ عنوان انتظار چنین چیزی را نداریم، هر کس به دنبال این مساله باشد، از قوای عقلی کاملی برخوردار نیست، زیرا جنگ میان سعودی و ایران، به معنای آغاز فاجعه‌ای بزرگ در منطقه است و بر همه جهان تأثیر خواهد داشت، به طور حتم اجازه چنین رویدادی را نمی‌دهیم.» و سعی می‌کند چهره‌ای صلح طلب از حکومتی که نقش مؤثرش در تمامی آتش افروزی‌های غرب آسیا برهمگان آشکار شده، به نمایش بگذارد، اما بی‌درنگ می‌نویسد: «حریص بودن سعودی بر صلح را باید از جایگاه قدرت ارزیابی کرد» و تلاش می‌کند با بهره‌گیری از گزارش مجله ناسیونال اینترست، از پنج سلاح مرگباری که سعودی در اختیار دارد و ایران باید از آن بترسد، خبر بدهد.

بارزترین موضوع در گزارش جنگ طلبانه رسانه آل سعود، پز دادن با سلاح‌هایی است که جملگی وارداتی و اعطایی غرب هستند، جالب تر اینکه تکیه ایران بر توان داخلی و بهره‌گیری از تجهیزات بومی تا جایی آوازه اش پیچیده است که العربیه هم ناخواسته به آن اشاره می‌کند و به «تکیه ایران بر سامانه‌های موشکی ساخت داخل برای ایجاد تعادل در توان هوایی» اشاره می‌کند، موضوعی که اینجا برای بسیاری از مخاطبان ایجاد سوال می‌کند این است که تجهیزات اعطایی آمریکا و فرانسه به عربستان جای تفاخر دارد یا مجهز شدن ایران به سامانه‌های موشکی تولید داخل؟

در بخش دیگری از این گزارش، العربیه از فرسوده بودن ناوگان نیروی هوایی ایران خبر می‌دهد و مدعی می‌شود نیروی هوایی فرسوده ایران به دهه هفتاد قرن گذشته باز می‌گردد، اما تنها چند سطر پایین تر از مجهز بودن ارتش سعودی به مدلی از بالگرد آپاچی خبر می‌دهد و می‌نویسد « این بالگرد دهه هفتاد قرن گذشته، به صورت اختصاصی برای ارتش آمریکا طراحی شده بود». گویا بر اساس نظر کارشناسان این رسانه بدسابقه، اگر عربستان سلاحی از دهه هفتاد قرن بیستم دارا باشد باید به آن فخر فروخت و اگر ایران به آن مجهز باشد، نقطه ضعف و نشان فرسودگی است!

این گزارش در موارد متعددی شامل اطلاعات متناقض و ابهام برانگیز است، از جمله از وجود «72 فروند جنگنده تایفون فرانسوی» در ارتش عربستان خبر می‌دهد، اما در ادامه می‌نویسد «هنوز مشخص نیست چه تعدادی از این جنگنده را سعودی تحویل گرفته است. اما ارزیابی‌ها از احتمال به خدمت در آمدن بیش از نیمی از این جنگنده‌ها حکایت دارد» نکته جالب تر آنکه العربیه ناخواسته اعتراف می‌کند عربستان به شخصه توان نگهداری و بهره‌برداری از این جنگنده‌ها را ندارد و در صورت رخ دادن جنگ احتمالی، آن‌ها تحویل آل سعود می‌شوند!

اشاره به این نکته در کنار برخی اخبار در ابتدای جنگ علیه یمن که از فراخوان عربستان برای جذب خلبان جنگنده از کشورهای عربی حکایت می‌کرد، نشان دهنده میزان ضعف این کشور و تکیه آن در حوزه‌های سخت افزاری و نرم افزاری به خارج از مرزهایش است. به نظر می‌رسد بیش از آنکه فهرست تجهیزات درجه دو غربی و اذعان به ارتشی از بن دندان آمریکایی و فرانسوی، ملاک ارزیابی توان نظامی عربستان باشد، حضور میدانی این کشور در 10 ماه گذشته در خاک یمن و حملات گسترده زمینی، دریایی و هوایی معیار محک قدرت کشور هزار شاهزادگان است. آل سعود که شعار نابودی چند روزه انصارالله و گروه‌های مردمی یمن را در ابتدای حملاتش در بوق و کرنا کرده بود تاکنون نه تنها به هیچ یک از خواسته‌هایش نرسیده است، بلکه اعماق خاکش نیز آماج حملات گروه‌های مردمی یمن قرار گرفته، پاسگاه‌های مرزی‌اش فتح شده اند و افسران ارشد ارتشش به هلاکت رسیده یا حتی به اسارت در آمده اند. ناتوانی آل سعود در هم‌آوردی با گروه‌های پارانگیزه و انقلابی یمن تا

آنجا، پیش رفت که آن‌ها دست به دامان امارات، مصر و پاکستان و ... شدند، اگرچه همین همپیمانان قدیمی هم چندان بر مدار میل عربستان پیش نرفتند و آخرین خبرها از اختلافات داخلی آن‌ها حکایت دارد. به قلمفرسایان العربیه توصیه می‌شود بیش از آنکه به هدایای اربابان غربی شان دل خوش کنند، به واقعیت‌های «علی الارض» گوشه چشمی داشته باشند، راه دوری هم نیاز نیست بروند، سوریه، یمن و عراق واقعیت‌های خوبی برای مقایسه توان ایران و عربستان در همه عرصه هاست.